

ITALIANEN DOEN HET ANDERS...

Iedere aanleiding voor mij om naar Italië te gaan is welkom, ik ben verzot op dat land. En nadat ik vorig jaar op het World Ducati Weekend mensen leerde kennen van de Italiaanse Multistrada Meeting, hoefde ik dus niet lang te twijfelen om er dit jaar in Canazei bij te zijn!

In Italië doen ze meetings anders, heel anders. Een meeting in Italië sluit naadloos aan bij de cultuur van 'Dolce Vita' en alles lekker rustig aan. Lekker de tijd nemen voor elkaar, en dat vergezeld van goed eten en drinken. Bij aankomst werd ik meteen door iedereen als een oude vriend ontvangen, open, hartelijk en warm. Ik spreek en versta voldoende Italiaans om gesprekken te voeren en de conversaties te volgen, dat blijkt wel uiterst handig op zo'n meeting. Iedereen wil namelijk weten wat je ertoe heeft gebracht om hier te zijn, om alleen te reizen, en vooral waarom je toch in hemelsnaam met zo'n grote Multistrada rijdt. Aanspraak genoeg dus, iedereen nam de tijd voor een praatje, voor een foto met mij, mijn motor en mijn grote gele kentekenplaat. Vol ongeloof worden de hoofden geschud als ik vertel dat ik alleen naar Italië ben afgereisd voor deze meeting. Dat ongeloof zat hem in alle aspecten: Een vrouw? Alleen? En op een Multistrada? Incredibile!

Omdat ik een soort van bezienswaardigheid ben op de meeting, word ik bij ieder diner en elke lunch en koffiestop tijdens de rondrit of bij het aperitivo door diverse groepen uitgenodigd om vooral bij hen aan te schuiven. Het is moeilijk kiezen tussen al die aanbiedingen, maar dan is er altijd wel een slimme Italiaan die mij claimt: 'Zo, jij zit nu bij ons, de anderen zijn straks aan de beurt'. Op vrijdagmiddag om half vier is de officiële ontvangst door de organisatie, met zoete hapjes, Prosecco en water, begeleid door een warm welkom aan iedereen. We rijden gezamenlijk 200 meter naar het dorpsplein, waar we om 17.15 uur worden verwacht in vol ornaat, dus volledig in motorkleding en met motor. Hier volgt een ontvangst door de gemeente Canazei, weer met aperitivo, Prosecco en hapjes... Er zijn welkomstwoorden door diverse hoogwaardigheidsbekleders en het trekt heel veel bekijks, want het halve dorp is uitgelopen. Het is ook een mooi gezicht: langs de hele rand van het plein staan wel 150 Multistrada's. Om stipt 20.00 uur start het uitmuntende veelgangendiner dat tot in de kleine uurtjes duurt. Tot zover de perfect haalbare en strakke Italiaanse

planning. Aan de bar hangen en veel bier drinken kennen de Italianen dus niet. Een uurtje voor het diner is er een aperitief in een informele setting. Dit blijkt dus ook het moment om je aan te sluiten bij een groep, of juist te wisselen van groep of gesprekspartners. Tijdens het diner neem je vervolgens plaats aan een achtpersoons tafel en met die mensen breng je de hele avond door. Na het diner gaat ieder zijn weg, dus niks geen aan de bar hangen hier.

De rondrit op zaterdag was een schoolvoorbeeld van een typisch Italiaanse planning. Er werd op de avond van tevoren luid en duidelijk geroepen dat de rondrit echt zou vertrekken om 9.30 uur. Met als gevolg dat de volgende ochtend om 9.30 uur ongeveer de helft van de deelnemers klaarstaat voor vertrek, alle met luid ronkende motoren. Na een minuut of tien volgt dan het sein 'Motoren uit'. Huh, wat nu? Dan volgt de boodschap: 'Goed dat jullie er al zijn, maar het vertrek is pas

om 10.00 uur, zodat iedereen ook echt mee kan rijden'. De zuidelijke vertegenwoordiging en een enkele noorderling sluiten inderdaad rond een uur of tien aan en om vijf over tien lijkt de eerste motor inderdaad te vertrekken. Natuurlijk, dit is weer een mooi staaltje van Italiaanse planning. Ik had het

kunnen weten, maar ik stond natuurlijk al ruim voor half tien klaar om te vertrekken. Ik ben er weer ingestonken, ik wist het. Maar de lol was er zeker niet minder om die dag; met opmerkelijk veel discipline rijden we met de hele groep over een aantal mooie passen in de omgeving.

Het hoogtepunt van de meeting is het grand diner op zaterdagavond. Het aperitivo voor dit grand diner van zeven gangen wordt geopend door de burgemeester, die iedereen persoonlijk welkom heet en met name de van ver komende deelnemers naar voren haalt. Daar sta je dan in je beste Italiaans met de burgemeester te praten, die zijn huiswerk goed heeft gemaakt en goed is geïnformeerd over die alleen reizende dame uit Olanda op haar Multistrada.

De sfeer en gang van zaken tijdens de meeting maken een enorme indruk op mij. De saamhorigheid van de groep met enkel de Ducati Multistrada als verbindende factor is zo bijzonder, dat ik volgend jaar weer van plan ben er naartoe te gaan. Wat eenmaal thuis rest is de leuke herinnering. Plus een mooie trofee voor de eerste dame op deze Multistrada Meeting ooit...

Julia Fontijn